

המשך הסידרה על כוכבי העבר: גידעון זינגר מופיע בווינה, ראובן שפר פדש למושב, יענקלה בן-סירא בתיאטרון לנוער, שימעון בר בבית וליאורה לפידות בצד השני של המסלול

לכנן דבר יש

סוף

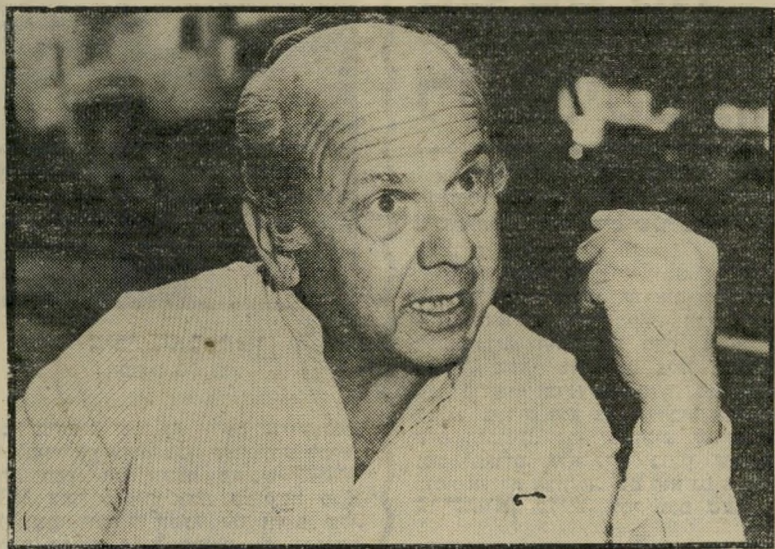

בר כיום

מקווה לחזור לבימה

יות. לא באנו עם סכינים, וביגלל זה אהבו אותנו. נתנו גם לקהל הרגשה שהוא חכם, ואיפשרנו לו לחשוב. "הוסר האמצעיות של הרביעייה והקשר המידי שהצליחו ליצור עם הקהל, היה אחד המרכיבים העיקריים בהצלחתם הגדולה. רוב השירים והמערכונים שלהם זכורים עד היום: שיר הטיירים, אין כמו יפות בלילותה, יש בחיפה חתיכה, ג'וני איז א גוי פור מי, ואין הפישפש עלה למעלה.

בחינניותה. באופן הגשת החומר וברמת הנושאים. נקודת המוצא לא היתה הקר פה, אלא טיב החומר, ואיכותו האמנותית של המופע כולו. את שלד התוכנית היו מערכונים ופיוזמונים, כשהדגש הושם על

שפר כיום

פרחים וים במימורת

רביעיית המועדון כשיאה: בן-סירא, בר, שפר וזינגר (1964)

לדעו בלי רוע

בן-סירא כיום

בלי נוסטלגיה

שנינות, על בימוי מלוטש ומהוקצע ופינייה אל קהל הקרוי "משובח".

FAERES

JAQUES

לאחר פירוק המטאטא, בשנות ה-50, נוצר חלל ריק ששיווע למלאי מקום. מילוא, שהרומן שלו עם התיאטרון הקאמרי עמד לפני סיומו, שלף ארבעה שחקנים צעירים ועולים מתוך התיאטרון, ובהשראת האחים זאק, רביעייה צרפתית פופולארית באותם ימים, יצר תופעה חדשה בנוף הבידור המקומי.

גידעון זינגר הגבוה מול יענקלה בן-סירא הנמוך, היוו צמד מצחיקנים טיבעי, שהזכיר צמדים אחרים כמו השמן והדוח ואחרים. שימעון בר שיחק את הטיפוס הפיזי והליירי ורובקה שפר היה האיש שעשה הכל.

למרות שהם התקופו אישים פוליטיים, אירועים אקטואליים ובעיקר את השתלשלות הדת על המדינה, נהרו חברי-כנסת ואח"מים, שרים ואורחיהם להופעות הרביעייה. הם באו לשמוע כיצד מצלפים בהם, ונהנו מכך מאוד.

"זאת לא היתה סאטירה רעה", מסביר שפר, היום שחקן בתיאטרון הקאמרי, "זאת היתה סאטירה בחיוב, ברמז בדקור

או כוס משקה, מתמוגג ומקבל במחאות כפיים סוערות את ארבעת הגברים שקיפו צו, רקדו, שרו, שיחקו והצחיקו על הבימה.

אך בעוד שאת הגשש החיזור הצמיחו הלהקות הצבאיות, הרי שרובקה, גידעון, יענקלה ושימעון באו מן התיאטרון. ובי עוד שאת הגשש החיזור הפיק, ניהל והריץ אמרגן ממולח, והפך אותם לעסק מסחרי ומכניס. הרי שאת הרביעייה ילדו הבימאי יוסף ("פפו") מילוא ויצחק קדישוון, וניהלו אותה כמו הצגת תיאטרון שרצה טוב, וארבעת שחקניה עבדו על משכורת.

סוד קיסמה של הרביעייה היה טמון

כ ל עשור והגשש החיזור שלו. שימר עון בר, ראובן שפר, גידעון זינגר ויענקלה בן-סירא עשו לקהל בשנות ה-60 את מה שפולי, גברי ושייקה עושים לנו היום.

גם פה התקצבו גברים ששרו והופיעו במערכונים, כשהגון וההדגשים שלהם סאטיריים. במשך כמעט עשר שנים היו הארבעה אהובי הקהל וסוגרייקנפות. שמש בלבד, רביעיית מועדון התיאטרון, משך קהל רב למועדון קטן ברחוב מנדלי בתל-אביב, ושנקרא על שם — מועדון התיאטרון. המקום היווה להם אכסניה קבועה, והם היו דייריו הטיבעיים. הקהל נהר לשם מדי ערב, לוגם מרק מהביל